

at udtale mig meget kategorisk om, men en ting er sikkert: Nu har Socialdemokratiet fundet den store åbenbaring i, at man bare skal køre nogle kampagner, så uha! bliver alle unge mennesker overbevist om, at nu skal de køre ordentligt.

Jeg tror sådan set, at al erfaring viser, at kampagner i sig selv er meget, meget svære at få til at trænge igennem hos de persongrupper, vi her taler om. Jeg synes da, det er dejligt, at Folketingets partier er så optaget af, at der skal afsættes penge til kampagner. Det er der sandelig også i dag.

Jeg må minde om, at på trods af alle de dommedagsprofetier, som kom her fra Folketingssalen, både da hastigheden på motorveje blev hævet, og da vi omlagde måden at uddele kampagnemidler på, har vi aldrig haft så få trafikdræbte, som vi har for øjeblikket. Jeg tror, det skyldes, at nogle af de forslag, som hr. Morten Bødskov sådan lidt nonchalant benævnte som »lige nogle andre ting, man har gjort«, rent faktisk er forslag, der – med Socialdemokratisk støtte – har haft en fantastisk god opdragende effekt på trafikanterne i Danmark.

Jeg tror, det betyder noget, at der nu kommer en klippekortordning. Jeg tror, det betyder noget på motorvejene, at man risikerer at miste sit kørekort betinget, hvis man kører mere end 160 km/t. Sådan noget tror jeg virker, og det kan folk godt regne ud.

Det bringer mig så tilbage til at sige: Hvad kan man så gøre over for de unge mennesker? Man kan have den holdning, at man synes, at niveauet som udgangspunkt skal højere op. Det er det, det her lovforslag handler om.

Jeg er meget enig i, at man skal tænke over, hvordan man overhovedet får unge mennesker til at prøve at tænke konsekvenserne igennem, før det er for sent. Og der vil jeg da gerne fremhæve, hvad hr. Karsten Nonbo sagde under sin ordførelse, nemlig at der er et virkelig godt projekt i Vejle Amt, der hedder »Respekt for fart«, som går ud på, at unge mennesker dels får lov at prøve at køre hurtigere og bremse og se, hvor vanskeligt det er at styre bilen, og dels via samtale med ambulancefolk og politifolk gennemgår og ser billedeksempler på, hvad det er, der sker, når man kører særlig hensynsløst eller man kører med sprit i blodet, hvad konsekvenserne er. At have en dialog om det er godt, og det er opdragende.

Det gjorde et stort indtryk på mig, da jeg for nogle lørdage siden var ude at opleve, hvordan de unge mennesker reagerede, men også hvor

hudløst ærlige de egentlig var ved at indrømme, at de gør mange ting forkert i trafikken i dag.

Jeg vil sige for det tredje, at det, der gjorde mest indtryk på dem, var at møde en trafikinformator, der fortalte om, hvordan hans liv var ødelagt, fordi han en dag kørte hensynsløst.

Det får mig så til at sige: Jamen hvordan får vi alle unge, alle fremtidsrafikanter til aktivt at deltage i et sådant forløb? Nogle vil måske mene, at den eneste vej frem er, at staten så skal begynde at udbyde det, og så skal man tvinge unge mennesker på kursus. Jeg vil sige, at jeg ikke tror, det er et godt udgangspunkt, hvis man skal have unge mennesker til at lytte og medvirke, men de skal lære at forstå, hvad konsekvensen er, før de gør det.

Den måde, man har gjort det på i Vejle Amt, er, at man har kontraheret med et forsikringselskab. Nu må vi jo ikke reklamere for bestemte virksomheder, men der er et forsikringselskab, der har sagt: Hvis unge er på det kursus, så giver vi en kæmpemæssig rabat. I kan både få kaskoforsikring og også 70 pct.s rabat på jeres forsikring. Og det er noget, unge mennesker forstår. Det betyder altså, at unge fra hele landet frivilligt sætter sig ind i en bus og kører ud og lærer noget om, hvordan man opfører sig i trafikken og bruger en hel lørdag på det her.

Det er faktisk noget af det, jeg synes, man skal arbejde videre med i Folketinget og ude regionalt.

Det, jeg i hvert fald kan gøre, er, at jeg kan opfordre andre forsikringselskaber til at tage den gode idé op, for det er faktisk ud fra en økonomisk betragtning også en god forretning for forsikringselskaberne. De taber penge på unge forsikringstagere, der kører hensynsløst, og de vinder på dem, der har været på kursus.

Så spurgte hr. Morten Bødskov til noget konkret. Her er der i hvert fald et konkret eksempel på noget, som jeg tror har mere effekt end masser af kampagner og løftede pegefingre fra os. Men jeg vil godt fastholde, og jeg er glad for, at der trods alt er mange partier her, der støtter, at vi ændrer formuleringerne, så det står mere klart, hvornår der er noget, der skal være en skærpelse omstændighed.

Så vil jeg sige, at vi gerne under udvalgsarbejdet medvirker til at besvare spørgsmål og indgå i drøftelsen af, om der er mere, vi kan gøre rent forebyggende. Jeg står ikke her og siger, at de vises sten allerede er fundet. Det kan være, at der er flere andre initiativer, som vil have en effekt.